

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: O. R.
bytem H. 5, B.
zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou
sídlem Příkop 8, Brno

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.8.2016, č.j. JMK 127666/2016,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 19.8.2016, č.j. JMK 127666/2016, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 9 800 Kč k rukám Mgr. Martiny Šamlotové, advokátky, sídlem Příkop 8, Brno, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19.8.2016, č.j. JMK 127666/2016, kterým podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 25.8.2015, č.j. MMB/0315058/2015, kterým byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů provedenému na základě příkazu Magistrátu města Brna ze dne 22.4.2015, č.j. ODSČ-71110/15-14 (dále jen „příkaz“), a tento záznam byl potvrzen.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce v podané žalobě namítá, že se žalovaný měl zabývat skutečností, zda příkaz, na jehož základě byl záznam bodů proveden, skutečně nabyl právní moci. Právě to žalobce totiž zpochybňuje, neboť mu příkaz nebyl řádně doručen a není tedy způsobitelným podkladem pro záznam bodů.
3. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud napadené i jemu předcházející rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí a navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
6. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Žalobce v *de facto* jediné žalobní námitce namítá, že příkaz, na základě kterého mu byl proveden záznam bodů, nebyl řádně doručen, pročež nenabyl právní moci a není tedy způsobitelným podkladem pro záznam bodů, resp. pro vydání prvostupňového rozhodnutí. Žalobce tuto námitku uplatnil již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, resp. v odůvodnění odvolání ze dne 5.10.2015, přičemž žalovaný k ní v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že existence pravomocného rozhodnutí „byla bezpečně zjištěna doložením kopie příkazu Magistrátu města Brna č.j.: ODSČ-71110/15-14 ze dne 22.4.2015 s vyznačenou doložkou právní moci ke dni 20.5.2015“.

8. Podle § 123f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
9. V souladu s ustálenou rozhodovací praxí správních soudů může správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného správního orgánu či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28.3.2012, č.j. 1 As 27/2012 - 40, ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008 - 44, ze dne 24.8.2010, č.j. 5 As 39/2010 - 76, či ze dne 13.10.2010, č.j. 1 As 16/2010 - 105).
10. Žalovanému tak lze přisvědčit v tom, že v případě podání námitek proti provedení záznamu není v řízení o těchto námitkách namíste přezkoumávat správnost a zákonnost aktu správního orgánu, na základě kterého byl záznam proveden, a je třeba na takový akt nahlížet prizmatem presumpce správnosti. Žalovaný je ale povinen posuzovat způsobilost podkladu pro záznam, tedy i nabytí právní moci podkladu pro záznam – tu příkazu, je-li zpochybňován. Pokud tedy žalobce namítal, že mu příkaz nebyl řádně doručen a nenabyl tak právní moci, bylo na žalovaném, aby tuto námitku řádně posoudil. Za dostatečné nelze považovat takové posouzení, které k námitce nedoručení spočívalo toliko v konstatování vyznačené doložky právní moci bez ověření dne doručení (resp. fikce doručení) příkazu z příslušné doručenky. Na doložku právní moci je nutné nahlížet jako na úřední úkon, jímž se nezakládají, nemění ani neruší žádná konkrétní práva či povinnosti účastníků, nýbrž se jím toliko osvědčuje objektivně nastalá skutečnost, okamžik nabytí právní moci rozhodnutí, který může být vyvrácen důkazem opaku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.2.2018, č.j. 2 As 141/2015 - 38). Právě posouzení toho, zda nabylo rozhodnutí sloužící jako podklad pro provedení záznamu právní moci či nikoliv, je jednou z omezeného okruhu skutečností, které může, resp. má správní orgán při podání námitek proti provedení záznamu bodů v registru řidičů zkoumat, přičemž pouhé konstatování existence doložky právní moci je přezkumem ryze formálním a v konečném důsledku bránícím osobě podávající námitky v efektivním uplatňování jejího práva na přezkum v rozsahu dle § 123f zákona o provozu na pozemních komunikacích. Zdejší soud přitom toto pochybení žalovaného napravit nemohl, neboť předmětná doručenka není součástí správního spisu.
11. Zdejší soud proto považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný se v rámci něj nevypořádal s odvolací námitkou žalobce ohledně nepravomocného podkladu pro provedení záznamu bodů. Žaloba je tedy důvodná a zdejší soud napadené rozhodnutí bez jednání zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

V. Náklady řízení

12. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
13. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3000 Kč za zaplacený soudní poplatek (poplatek za odkladný účinek není důvodně vynaloženým nákladem, neboť odkladný účinek žalobě přiznán nebyl). Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za dva úkony právní služby po 3 100 Kč společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení a žaloba; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 9 800 Kč, a to k rukám jeho zástupkyně ve stanovené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 24. října 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu

